

Overlegcomité Vlaams Audiovisueel Fonds

Vergadering 10 december 2010

Verslag

Aanwezig

Voor het Fonds: Pierre Drouot, Hans Everaert, Karla Puttemans, Nathalie Capiou, Siebe Dumon (verslag)

Voor MEDIA Desk: Bert Lesaffer

Voor de sector: Eric Goossens (documentaire producenten), Hans Herbots (fictie regisseurs), Ives Agemans (animatie regisseurs), Peter Bouckaert (VFPB), Viviane Vanfleteren (animatie producenten), Dirk Nielandt (Scenaristengilde)

Verontschuldigd

Dirk De Wit (BAM), Peter Krüger (documentaire regisseurs), Nathalie Goethals (MEDIA Desk)

Pierre Drouot zit te vergadering voor.

1. Verslag vorige vergadering (door Karla Puttemans)

Het verslag wordt goedgekeurd.

Pierre Drouot stelt voor om te beginnen met punt 5, aangebracht door Peter Bouckaert: "werking en doel van het overlegcomité".

5. Werking en doel van het overlegcomité (door Peter Bouckaert)

Het overlegcomité werd destijds in het leven geroepen met de bedoeling de sector te structureren en te organiseren. Afgevaardigden van de verschillende beroepsverenigingen kregen een mandaat en konden met het VAF overleggen over zaken die een belangrijke impact hebben op de werking van het VAF en de sector. Peter Bouckaert agendeert dit punt naar aanleiding van de publicatie op de VAF-site van de deadlinekalender 2011, en de aankondiging van de wijziging van het commissiesysteem. Om de opgelegde besparingen te kunnen realiseren werden de fictiecommissies geherdefinieerd (een commissie 'fictie 1' voor low budget films en eerste films (max. € 350.000 VAF-steun) + een commissie 'fictie 2' met de gangbare steunbedragen voor alle andere films). Het aantal deadlines per commissie werd gereduceerd.

Peter Bouckaert betreurt dat de sector in deze niet geconsulteerd werd. Per jaar zijn er drie vaste overlegdata, maar in geval van urgentie is het aangewezen een extra overlegcomité samen te roepen. Na het recente voorval heeft de sector het gevoel dat zij op het overlegcomité slechts geïnformeerd worden, terwijl het een forum zou moeten zijn voor gedachtenwisseling en overleg.

Pierre Drouot antwoordt dat het VAF sinds een aantal jaren wel degelijk systematisch overleg pleegt met de sector. Niet enkel in het overlegcomité, maar ook in andere contexten wordt regelmatig van gedachten gewisseld. In dit

specifieke geval is er inderdaad een beleidsbeslissing op de site gepost vooraleer het overlegcomité samenkwam, wat echter geen systematiek is of mag worden. In dit specifieke geval was het een kwestie van heirkracht. Het VAF is contractueel verplicht om ten laatste op 1 oktober de deadlines voor het volgende jaar bekend te maken. Er werd tot deze week echter nog volop gewerkt aan de beheersovereenkomst van het Mediafonds, die een impact heeft op de kalender van het Filmfonds. Het VAF was dus sowieso al zeer laat met het publiceren van de deadlines en de inherente beleidswijzigingen, terwijl een en ander nog niet volledig op punt stond, wat een integrale en uitgebreidere communicatie in de weg stond. Nog langer wachten was dan ook geen optie. Hans Everaert voegt toe dat niet enkel het VAF een extra overlegcomité had kunnen inroepen, maar dat ook de sector dit initiatief kan nemen als het daartoe de nood voelt. Sector en VAF spreken af om dit in de toekomst ook te doen.

Pierre Drouot contesteert daarenboven dat de wijzigingen onaangekondigd en uit het niets zouden komen. De sector weet dat er 10% moet bespaard worden, de low budget piste werd ter sprake gebracht in het overlegcomité van september, er gingen toen al stemmen op voor een numerus clausus, en op het filmfestival van Gent sprak Peter Bouckaert –in aanwezigheid van Pierre Drouot- Minister Schauvliege aan over de besparingen en hoe deze te realiseren. Toen werd beslist dat er – op vraag van de sector - een vergadering zou belegd worden met de Minister om dit verder te bespreken. Deze vraag is er echter tot voor kort niet gekomen, het VAF heeft geen gedragen standpunt ontvangen van de sector, tenzij een telefonisch contact met Peter Bouckaert. Peter Bouckaert repliceert dat er geen deadline was vooropgesteld en dat het nu eenmaal tijd vraagt om vanuit alle betrokken geledingen overleg te organiseren en tot een overeenkomstige discussienota te komen. Dat is wel degelijk gebeurd, evenwel met als streefdatum nét het overlegcomité met de bedoeling om op dat overlegcomité tot een debat te komen. Beide initiatieven zijn dus spijtig genoeg parallel naast elkaar gelopen, wat beter vermeden had kunnen worden. Wat betreft het feit dat op een vorig overlegcomité de zeer beladen term “numerus clausus” is gevallen, reageert Peter dat dergelijke brief of voorstel er nooit gekomen is nét na overleg met alle geledingen omdat de sector die niet wil. De term is ter sprake gebracht vanuit de context dat de sector zich ernstig zorgen maakt over de besparingen bij het VAF, in combinatie met de crisis, die er juist voor zorgen dat er voor het vele talent dat aanwezig is momenteel onvoldoende toekomstperspectieven aanwezig zijn. De sector heeft – via onderling overleg en aansluitend op het vorige overlegcomité beslist om de term “numerus clausus” niet te hanteren net vanuit de vrees dat dit vanuit het beleid als een oplossing zou worden gezien ipv als een dreigende situatie die de sector juist wil vermijden.

Aangezien beide partijen in feite nog niet in detail op de hoogte zijn van elkaars voorstel, worden beide besparingsplannen eerst toegelicht op dit overlegcomité (cfr. infra).

2. Veranderingen 2011: deadlines, budgetten, Mediafonds, ... (voorstel VAF) (door Pierre Drouot, Hans Everaert en Karla Puttemans)

In 2011 moet het VAF een besparing realiseren van 10% t.o.v. 2009, wat betekent dat er in 2011 een totaal budget van € 14.890.000 beschikbaar is (i.p.v. €16.554.000), excl. Location Flanders en MEDIA Desk.

De cijfers:

		2009	2011	Besparing	%
Creatie	Fictie	6.800.000	6.420.000	380.000	5.6%

	Docu	1.550.000	1.400.000	150.000	9.7%
	Anim	1.550.000	1.400.000	150.000	9.7%
	Filmlab	800.000	400.000	400.000	50%
	Cult bijdrage	2.800.000	2.520.000	280.000	10%
	subtotaal	13.500.000	12.140.000	1.360.000	10.1%
	Vorming & onderzoek	900.000	650.000	250.000	27.8%
	Promo	500.000	450.000	50.000	10%
	Werking				
	Basis	1.504.000	1.500.000	4.000	0.3%
	Huis VI Film	150.000	150.000	0	0%
	Indexatie 2011	0	0	0	
	subtotaal	1.654.000	1.650.000	4.000	0.2%
	TOTAAL	16.554.000	14.890.000	1.664.000	10.1%

Bij het uitwerken van de besparingen werd rekening gehouden met de effecten van het Mediafonds. Dit heeft bijvoorbeeld tot gevolg dat de besparingen binnen steun aan creatie niet lineair over de verschillende categorieën werden doorgevoerd, omdat de impact van het Mediafonds in elk van deze categorieën anders is. Verder betekent de opstart van het Mediafonds ook dat de werking van het VAF aanzienlijk wordt verzwakt – er wordt in een eerste fase vanuit gegaan dat deze extra workload kan worden opgevangen door de bestaande ploeg, zonder dat hierop ook nog verder zou kunnen worden bespaard.

Rekening houdend met de bezorgdheid die de sector tijdens het vorige overlegcomité uitte m.b.t. mogelijke oneerlijke concurrentie van low budget producties ten nadele van duurdere producties, besliste het VAF om low budget films en eerste films (met een maximale betoelaging van € 350.000) niet in competitie te laten treden met films die een standaard betoelaging vragen. Daarom worden alle tweede films vanaf 2011 behandeld in Fictie 2. Het VAF verduidelijkt dat het idee om eerste films te beperken tot € 350.000 VAF-steun is ontstaan uit het feit dat bepaalde leden van het Overlegcomité tijdens de vorige vergadering de vraag hadden geopperd of het wel opportuun was om in tijden van besparing nog eerste films te ondersteunen (cfr 'numerus clausus'-idee, zie hoger). De commissie Fictie 2 beschikt over een groter budget dan vroeger: ongeveer € 4.500.000 incl. de coproductie-akkoorden met het Nederlands Filmfonds en de Franse Gemeenschap. Eerste films en low budget producties dienen in bij Fictie 1, die over € 1.500.000 beschikt. De kortfilmcommissie heeft een budget van € 360.000, voor promotiesteun wordt € 60.000 gereserveerd.

Via het Mediafonds is er een extra budget van €4.000.000 beschikbaar, waarvan een enveloppe van € 200.000 voorzien is voor werkingskosten (het is de bedoeling om zo weinig mogelijk van deze enveloppe te gebruiken en het beschikbare saldo toe te voegen aan steun aan creatie).

Het aantal deadlines per VAF-commissie wordt gereduceerd van vier naar drie per jaar. Eric Goossens betreurt dit, omdat het comfort voor de producenten groter is met vier deadlines, en omdat het risico bestaat dat een producent in competitie

treedt met zijn eigen dossiers als er minder deadlines zijn. Pierre Drouot antwoordt dat er voor singles inderdaad minder deadlines zijn, maar globaal per categorie net meer, aangezien er in het kader van het Mediafonds twee extra indieningsdeadlines komen voor reeksen. Dankzij de oprichting van het Mediafonds heeft elke categorie bovendien meer middelen. Na een proefperiode van een jaar wordt dit nieuwe systeem geëvalueerd. De herschikking van de deadlines heeft ook te maken met het feit dat het VAF – als besparingsmaatregel – het Mediafonds zal proberen te runnen zonder nieuwe aanwervingen.

Peter Bouckaert formuleert een aantal bedenkingen en bezorgdheden vanuit de sector bij het voorstel van het VAF:

- Het budget voor film is in 20 jaar nooit geïndexeerd. De facto zijn de kosten voor het maken van films (die bij het werken met een professionele crew voor 80% uit loonkosten bestaan) de afgelopen jaren met ruim 20% gestegen. Daar tegenover zijn de budgetten onder invloed van besparingen en de crisis constant gedaald. Het gevolg is dat er alsmaar minder draaidagen zijn (zowel in film als voor tv-reeksen) en dat er momenteel ook een reeks films zijn die zelfs met een "volle" vaf steun niet volledig gefinancierd geraken. Door het invoeren van een low budget lijn kunnen er op korte termijn meer films voor minder geld gemaakt worden maar we moeten er voor oppassen dat dit niet de norm wordt vermits dit voor een neerwaartse spiraal kan zorgen op een moment dat er al heel erg wordt geklaagd door cast en ploegen over het feit dat er wel degelijk een ondergrens is aan wat men met lage budgetten kan doen. Het VAF repliceert dat het nooit de bedoeling is geweest om hiervan de norm te maken. Het gaat dan ook maar over 3 à 4 projecten per jaar. Verder mag niet uit het oog worden verloren dat er ten opzichte van vroeger tax shelterfinanciering is bijgekomen.
- Het plan van het VAF bepaalt dat een eerste film maximaal nog 350.000 Euro steun kan krijgen, ipv 550.000 Euro. Hierbij wordt de vraag gesteld waarom dat zo moet zijn. Immers, een eerste filmmaker maakt slechts één keer een eerste film en we moeten dan ook proberen om die jonge makers te omringen met een ervaren crew en goede acteurs. Recente eerste films zoals bvb Adem, Rundskop en Swooni hadden bvb niet kunnen gemaakt worden met slechts 350.000 Euro steun. Het VAF stipt hierbij aan dat in het voorstel van de sectorvertegenwoordigers in het Overlegcomité slechts één of geen 1e film is voorzien.
- In dit nieuwe plan betaalt fictie een zwaardere prijs dan documentaire en animatie, terwijl fictie een aantal jaar geleden al klappen kreeg door de afschaffing van de bestedingsverplichting voor televisie. Dat is evenwel toen in overleg met de sector ingevoerd om de acute nood bij film, zowel fictie, animatie als documentaire te verhelpen. Op dat ogenblik zijn de middelen voor animatie en documentaire met 50% verhoogd. Het culturele geld dat in de plaats kwam en aanvankelijk exclusief bestemd was voor prestigedrama, moet nu gedeeld worden met de andere categorieën. Hans Everaert nuanceert, aangezien de € 2.5 mio binnen de bestedingsverplichting ook al aan alle categorieën besteed kon worden. De € 2.8 culturele bijdrage die Minister Anciaux vrijmaakte aan het einde van zijn legislatuur waren inderdaad exclusief voor fictie bestemd, maar enkel in afwachting van de opstart van een groter STIVO-plan, het huidige Mediafonds. Dit staat ook zo in het addendum over tv-drama aan de huidige beheersovereenkomst (de andere categorieën worden hierin expliciet vermeld). Peter vult aan dat dit de facto wél betekent dat t.o.v. de voorgaande jaren er proportioneel minder extra geld naar fictie gaat dan naar animatie en documentaire maar hij vermeldt er ook bij dat de sector geen debat of discussie wil over wie het meeste baat heeft bij het

nieuwe mediafonds. Het is duidelijk dat het mediafonds te klein is om de nood in de 3 sectoren te lenigen en dat het feit dat er een eerste initiatief is gekomen, op zich al een grote verdienste is.

- Besparen betekent keuzes maken. In plaats van de besparingen lineair door te voeren, pleit de sector ervoor prioriteiten te leggen, waar die besparingen ook worden uitgevoerd, ze zijn bijzonder pijnlijk voor de audiovisuele sector die in zijn totaliteit een structureel tekort aan middelen heeft om zijn elan van de afgelopen jaren te bestendigen. Het is dus kiezen tussen pest en cholera, waarbij er dient geopteerd te worden om maximaal creatie te vrijwaren tov de andere posten binnen het VAF budget. Dit is ten andere ook op het overlegcomité reeds als principe naar voor geschoven, zowel door de sector als door het VAF. Het VAF geeft aan dat zijn besparingsplan niet lineair is en dat er wel degelijk keuzes werden gemaakt, die in het verlengde liggen van de visie van de minister en haar regeringscommissaris in de Raad van Bestuur.

Verder blijkt er een misverstand te bestaan m.b.t. de invoering van de impulspremie. Peter Bouckaert had begrepen dat deze volledig ingevoerd zou worden vanaf januari 2011. Hans Everaert corrigeert, aangezien enkel de forfaitaire impulspremie op basis van het aantal toeschouwers en buitenlandse erkenning in voege treedt (voor zover de nieuwe beheersovereenkomst wordt aanvaard door de Vlaamse regering en Europa). Het zogenaamde trekkingsrecht, de impulspremie op basis van recoupment, kan pas ingevoerd worden eens het VAF-budget hersteld is. Het VAF is ervan overtuigd dat dit zo op een vroeger moment werd meegedeeld (nvdr in het verslag van het overlegcomité van april 2010 is dit inderdaad duidelijk opgenomen, in het verslag van september 2010 wordt het onderscheid tussen de partiële invoering van de impulspremie evenwel niet herhaald (omdat het VAF ervan uitging dat dit gegeven gekend was) waardoor door Peter Bouckaert blijkbaar verkeerdelijk geïnterpreteerd is dat de volledige maatregel in de nieuwe beheersovereenkomst vanaf 2011 wordt ingevoerd).

Peter Bouckaert licht een alternatief besparingsplan voor dat als discussienota ontwikkeld werd op een bijeenkomst van de verschillende beroepsverenigingen zoals deze zijn vertegenwoordigd bij het overlegcomité.

3. discussienota vanuit de sector m.b.t. de prioriteiten in de besparingen bij het VAF

&

4. alternatief voorstel vanuit fictie m.b.t. commissie 1 en commissie 2 (beide punten toegelicht door Peter Bouckaert namens alle aanwezige geledingen op het overlegcomité)

Peter stelt vooreerst dat de audiovisuele sector reeds ruim 10 jaar lang ondergefinancierd is en dat iedere bijkomende besparing, waar dan ook bijzonder pijnlijk is voor de sector

De sector boog zich over twee hamvragen:

- 1) Hoe € 1.600.000 te besparen? Waar liggen de prioriteiten?
- 2) Hoe worden de fictiemiddelen verdeeld?

Bij de ontwikkeling van het alternatief besparingsplan vertrokken de vertegenwoordigers van de sector van het gegeven dat elke euro die in creatie bespaard wordt uiteindelijk een negatieve impact heeft binnen de sector van 3 à 4 euro door de gemengde financiering van producties. Daarom wordt er voor gepleit om creatie het meest te ontzien teneinde het negatieve impact van de

besparingen op de hele sector zo klein mogelijk te houden. Er wordt voorgesteld om er naar te streven om max. 3% op creatie te besparen, over alle genres heen. Het accent van de besparingen moet dus op andere vlakken liggen, waar 1 euro 1 euro is. Aangezien promotie essentieel is voor de verdere levensvatbaarheid van een film, wordt ook hier maar 3% op bespaard. Voor de werkingskosten van het VAF wordt gesteld dat hier ook 3% op moet bespaard worden, in lijn met de sector. In vorming en onderzoek echter wordt disproportioneel gesnoeid. Immers, er is in Vlaanderen een sterk filmonderwijs aanwezig waar jaarlijks tientallen jonge talenten uit voortkomen. Bovendien is de audiovisuele sector in Vlaanderen de afgelopen jaren dermate geëvolueerd dat er een veel grotere instroom van jonge mensen is die in de sector – al doende – hun kennis en talenten verder opbouwen. In tijden van besparingen kan de vraag gesteld worden in hoeverre opleiding en vorming tot de prioriteiten van het VAF behoren terwijl op dit ogenblik het tekort in creatie net de toekomstperspectieven van die jongeren ondermijnt.

De sector pleit er voor om het budget voor vorming en onderzoek te reduceren tot €220.000, en dit budget enkel te besteden aan beurzen, opleidingsinitiatieven, eventueel het stageproject binnen het animatie-atelier en eventueel het scenario atelier. (zie ook verder)

I.v.m. de werkingskosten wijst het VAF erop dat het een ernstige besparing doorvoert door de werking van het Mediafonds met hetzelfde VAF-team te proberen realiseren zonder extra-aanwervingen.

Met betrekking tot de werkingskosten bestaat er aanvankelijk verwarring over de hoogte van het basisbedrag. De sector was bij haar berekeningen uitgegaan van de actuele cijfers 2009, maar daarin zitten een aantal eenmalige financiële opbrengsten die bij budgetberekeningen niet mogen meegeteld worden. Hans Everaert licht deze eenmalige opbrengsten toe aan de hand van het jaarverslag 2009, en toont ook aan dat deze integraal naar steun aan creatie werden gealloceerd.

Over de low budget lijn en de overheveling van tweede films naar Fictie 2 stelt de sector zich een aantal vragen omtrent het impact van deze maatregel op middellange termijn. Enerzijds is 350.000 euro weinig om iemand met veel potentieel echt de kans te geven om een volwaardige langspeelfilm te maken (rekening houdend met ons kleine taalgebied en de beperkte extra financieringsbronnen voor een debuutfilm). Anderzijds betekent het overhevelen van 2de films naar fictie 2 geen oplossing voor het probleem dat er structureel te weinig middelen zijn om het aanwezige talent, in al zijn diversiteit, voldoende zicht op continuïteit te bieden. Bovendien wil het VAF in de eerste commissie terug televisiefilms (zoals de Faits Divers) invoeren, terwijl de sector de vraag stelt of deze eigenlijk niet eerder thuishoren in het Mediafonds. (Dit wordt door het VAF tegengesproken; integendeel: het VAF heeft juist voorzien dat reeksen tv-films in het Mediafonds kunnen ingediend worden). Bovendien is in de 4 x 350.000 Euro steun in de eerste commissie geen steun specifiek gereserveerd voor debuutfilms, vermits enkel de norm van het plafond van 350.000 euro als criterium geldt. De sector stelt dan ook de vraag of er niet minstens een film voor een debutant dient gereserveerd te worden, maar dan met een volwaardige steun zoals de voorgaande jaren. Daarbij zou kunnen voorzien worden dat eerste en tweede films binnen dezelfde commissie blijven, waarbij de flexibiliteit kan worden ingebouwd dat de lectoren kunnen beslissen om een extra tweede film te steunen indien op dat moment geen debuten ingediend zijn die het niveau van de ingediende tweede films halen. Het VAF concludeert dat het voorstel betekent dat maximum 2 films van debutanten (1e en 2e film, met max. één 1e film) per jaar worden ondersteund, terwijl er meer flexibiliteit in het VAF-voorstel zit.

Volgens VFPB heeft VMMA laten weten dat zij bij het VAF hebben bepleit om de Faits Divers niet ten koste van de reguliere filmproductie te laten gaan, maar onder het Mediafonds onder te brengen. Volgens het VAF is dit niet wat An Rydant hen meedeelde, n.l. dat zij de Faits Divers liever onder de low budgetregeling van het Filmfonds wil zien ressorteren. Peter Bouckaert haalt aan dat An Rydant op mail heeft bevestigd dat VMMA bovenstaand standpunt heeft bepleit. Dit wordt door het VAF ten stelligste tegengesproken. In een mail aan het VAF liet An Rydant immers weten een indiening bij het VAF/Filmfonds (commissie low budget) te verkiezen. Verder is het geenszins zo dat het VAF tv-films wil opnemen in het VAF/Filmfonds. Faits Divers 3 werd door VMMA geconcipeerd als een initiatief voor bioscoopfilms en hoort als dusdanig van nature bij het VAF/Filmfonds. Indien VMMA ervoor zou opteren om ipv bioscoopfilms een reeks tv-films te maken, zou indiening bij het Mediafonds de logische stap zijn. Dit zal dus moeten blijken.

Verder drukt Peter Bouckaert de bezorgdheid van de producenten uit dat zowel de sector als het VAF (als uitvoerder van het beleid van de overheid) een verantwoordelijkheid hebben mbt het naleven van de sociale wetgeving en CAO's. Dat hoort zo in een sector die in de afgelopen jaren sterk is geprofessionaliseerd. De neerwaartse druk op de budgetten en het verleggen van de focus naar "low budget producties" in het algemeen kunnen een negatieve impact hebben hierop. Er moet dan ook hiervoor waakzaamheid aan de dag gelegd worden. De sector is alleen maar gebaat bij een correcte werkwijze en het starten van "low budget producties" mag niet leiden tot een uitholling ervan, noch tot oneerlijke concurrentie tussen makers die wél en zij die niet de wettelijke bepalingen naleven. Het VAF antwoordt dat het niet de waakhond en arbiter kan spelen (daar zijn andere partijen, zoals syndicaten, voor), maar wel in zijn contracten met aanvragers gaat opnemen dat de van kracht zijnde CAO's moeten gerespecteerd worden. Verder betreft, zoals gezegd, de low budget-lijn slechts maximum 4 films per jaar en gaat het VAF ervan uit dat de films die binnen deze regeling worden ingediend artistiek en productioneel op een aangepaste manier worden geconcipeerd.

Hans Everaert en Karla Puttemans reageren. Er wordt ook binnen de ateliers aan creatie gedaan: de wildcards bv. (samen € 260.000) zijn eveneens een hefboom voor andere financiering. Vanaf dit jaar worden er bijvoorbeeld systematisch tax shelter investeringen op deze projecten aangeboden door Mollywood. Bovendien lijkt dit een protectionistisch plan van meer gevestigde producenten, regisseurs en scenaristen, waarbij jong talent, dat niet georganiseerd is in een belangenvereniging, grotendeels buiten spel wordt gezet. Het lijkt ook niet toevallig dat net de vormingsinitiatieven waar de gevestigde makers zelf baat bij hebben, gevrijwaard zouden worden.

Peter Bouckaert weerlegde ten stelligste deze bewering. Het is volgens hem juist een grote bezorgdheid van de sector dat we voldoende toekomstperspectieven kunnen blijven bieden aan het jonge talent. We wensen geenszins de instroom van jong talent te verkleinen, integendeel, we wensen juist de toekomstperspectieven voor dat aanstormend talent te verbeteren en de problemen hieromtrent onder de aandacht van het beleid te brengen. De bewering dat dit een protectionistisch plan zou zijn werd ten stelligste tegengesproken en zelfs als beledigend bestempeld voor iedereen die rond de tafel aanwezig is. Bovendien ondergraaft het VAF daarmee zelf de samenstelling van het overlegcomité die zij zelf heeft samengesteld om een representatieve vertegenwoordiging van de sector samen te brengen voor overleg. Het VAF antwoordt hierop dat de naakte feiten van het voorstel van de leden van het Overlegcomité dit discours lijken tegen te spreken.

Pierre Drouot meldt dat verschillende belangrijke spelers uit de sector een andere mening zijn toegedaan en dit ook communiceerden. Het VAF kan en wil deze meningen niet zomaar negeren.

(nvdr : inmiddels vond op 20 december een gesprek plaats op het Kabinet van cultuur waarbij door vertegenwoordigers van fictie, animatie en documentaire duidelijk is gesteld dat zij – achteraf bekeken - de "wildcards" beschouwen als creatie en vinden dat die moeten gevrijwaard zijn, evenwel NIET als onderdeel van onderwijs en opleiding maar als onderdeel van creatie. Het gaat op dat moment over een budgettaire verschuiving van opleiding naar creatie die geen oplossing biedt voor het tekort aan middelen. Echter, de boodschap die de sector wilde geven (en nog steeds wil geven) is dat er een structureel tekort aan middelen is voor creatie binnen het VAF en dat in tijden van besparingen absolute prioriteit dient gegeven te worden aan die creatie. Dit statement is bij nader inzien dus geen pleidooi voor de afschaffing van de wildcards.)

Pierre Drouot concludeert dat sector en VAF er een andere visie op nahouden. Het VAF zal het voorstel van de sector intern bespreken, en zich beraden over zijn positionering t.a.v. dit plan. Pierre Drouot stelt voor dat Peter Bouckaert de verhoopde afspraak met Minister Schauvliege ook effectief vastlegt, waarop VAF en de sector een debat aangaan met het kabinet over de precieze uitvoering van de opgelegde besparingen. Karla Puttemans benadrukt het belang om snel te handelen (het is nu al zeer laat – de sector heeft na het contact met Minister Schauvliege op het festival van Gent bijna 2 maanden gewacht om zich te laten horen), opdat heel de aanvraag- en behandelingsprocedure van projecten geen vertraging zou oplopen. Peter Bouckaert zegt dat het overleg binnen de sector nu eenmaal veel tijd in beslag neemt.

6. Stand van zaken economisch fonds (door Pierre Drouot)

Er is geen nieuws maar ook geen blokkage. Er blijken uiteenlopende meningen te bestaan op het kabinet van Minister-President Kris Peeters m.b.t. de aard van een dergelijk fonds. Minister Peeters lijkt het opzet wel genegen. Wordt vervolgd.

Viviane Vanfleteren benadrukt de noodzaak van een economisch fonds. Ze verwijst naar de financieringsproblematiek van een tweede reeks van 'International Hairport', een succesvolle internationale animatieserie van regisseur Jan Bultheel, waar noch bij het VAF, noch bij het Mediafonds financiering voor aangevraagd kan worden (wegens vervolgreks).

7. C.A.S.P.E.R. (door Karla Puttemans)

Binnen C.A.S.P.E.R., het samenwerkingsverband voor de ondersteuning van pilootafleveringen van animatieseries die coproductie zijn tussen Vlaanderen, Wallonië en Nord-Pas de Calais, werden drie projecten geselecteerd:

- 'Bo's Bazar', een majoritaire coproductie van Vivi Film (Nozon en Vrituo/art'Fx Studio zijn minoritaire partners)
- 'Toc-Toc', een minoritaire coproductie van NEXUS FACTORY, Creative Conspiracy en Planet Nemo.
- 'Tuktulik', een minoritaire coproductie van Studio Redfrog, Walking the Dog en Araneo.

8. Vorming en onderzoek (door Siebe Dumon)

Dit agendapunt werd niet behandeld.

9. Promotie / Flanders Image (door Nathalie Capiou)

Naast het voortzetten van de reguliere werking haalt Flanders Image nog intensiever contacten aan met internationale festivals. Momenteel is het belangrijkste speerpunt evenwel de ontwikkeling van een nieuwe website, die in de loop van januari operationeel zal zijn. Deze zal sneller werken en beter beantwoorden aan de actuele noden van de gebruikers. Om de portkosten te drukken van het succesvolle magazine laat Flanders Image een I-pad-applicatie en een mobiele site ontwikkelen. Tot slot herinnert Nathalie Capiou eraan dat er op 21 december een evaluatie plaatsvindt van de werking van de promotiedienst, en dit op initiatief van Flanders Image zelf. Peter Bouckaert suggereert op voorhand te laten weten hoe en op welke punten Flanders Image geëvalueerd wil worden opdat de gevraagde participanten zich optimaal kunnen voorbereiden voor deze meeting.

10. MEDIA programma en Eurimages

MEDIA (door Bert Lesaffer)

Ook de MEDIA Desk verspreidde een evaluatie-enquête die tot 15 december ingevuld kan worden, en in de loop van januari verwerkt zal worden. Ook het globale MEDIA programma wordt momenteel geëvalueerd en herdacht door de Europese Commissie, op basis van een publieke consultatie.

Karla Puttemans verwijst naar een mail van Mark Daems die werd geforward naar de leden van het overlegcomité (dd 08/12/2010). Hij vraagt zich af of het VAF erover kan waken dat het nieuwe MEDIA-programma in het voordeel van de sector ontwikkeld wordt, i.p.v. in functie van de grote mediaspelers (telecombedrijven, mediagroepen, e.d.m.). Het VAF vindt dit echter de taak van de geijkte organismen (EDN, SAA, EFAD, e.a.), die specifieke mensen in dienst hebben voor dit lobbywerk.

Bert Lesaffer meldt dat er sinds kort een stuurgroep werd samengesteld voor de MEDIA Desk, en dat deze recent voor de eerste keer samenkwam. Tot slot overloopt hij de opleidingsinitiatieven die MEDIA Desk in 2011 plant.

Eurimages (door Pierre Drouot)

In de drie eerste Eurimages-sessies van 2010 werden er geen majoritair Vlaamse projecten gesteund. Er volgt nog één sessie op 15-17 december 2010 waar 2 majoritair Vlaamse projecten zijn ingeschreven. Op basis van het bilan dat binnenkort gemaakt wordt, zal een gesprek plaatsvinden met de Franstaligen, met de insteek dat geen van beide partners armer mag worden door de participatie aan Eurimages. Pierre Drouot spoort de sector aan om meer projecten bij Eurimages in te dienen.

11. Varia

De vergaderkalender van 2011 wordt goedgekeurd. Het overlegcomité vergadert op:

- vrijdag 1 april 2011 (10h-13h)
- vrijdag 9 september 2011 (10h-13h)
- vrijdag 9 december 2011 (10h-13h)